

Märchen der Brüder Grimm

Pohádky bratří Grimmů

Úprava pro výuku:

Helmut Wanka, Wolfgang Spitzbardt

Dvojazyčná kniha

- český překlad na protější straně
- komentáře gramatických a lexikálních jevů
- otázky na porozumění textu

Vhodná pro školy i pro samouky

AUDIO CD

Pohádky v němčině
namluvené rodilými mluvčími

 C P R E S S

Pohádky bratří Grimmů

Märchen der Brüder Grimm

Computer Press
Brno
2011

Pohádky bratří Grimmů

Märchen der Brüder Grimm

Computer Press, a. s., 2011. Dotisk prvního vydání.

Úprava původního textu a jazykový komentář: Helmut Wanka (Brémští muzikanti, Zlatá husa, Šípková Růženka, Paní Zima, Jeníček a Mařenka), Wolfgang Spitzbardt (Sněhurka)

Překlad: Kateřina Sigmundová

Odborná korektura: Jana Navrátilová

Jazyková korektura: Jana Jeckelová

Ilustrace: Jan Šenkyřík

Vnitřní úprava: Martin Vlach

Sazba: Martin Vlach

Obálka: Martin Sodomka

Odpovědná redaktorka: Julia Mamonova

Komentář na zadní straně obálky: Julia Mamonova

Technická spolupráce: Irena Rozvoralová

Technický redaktor: Martin Vlach

Produkce: Petr Baláš

CD nahráno: Studio 22

Německý hlas: Helmut Wanka (Zlatá husa, Šípková Růženka, Paní Zima, Jeníček a Mařenka), Wolfgang Spitzbardt (Brémští muzikanti, Sněhurka)

Režie a editace zvuku: Mario Buzzi

Hudba: Mario Buzzi

Computer Press, a. s.,
Holandská 3, 639 00 Brno

Objednávky knih:
<http://knihy.cpress.cz>
distribuce@cpress.cz
tel.: **800 555 513**

ISBN 978-80-251-1914-3

Prodejní kód: KEJ144

Vydalo nakladatelství Computer Press, a. s., jako svou 3571. publikaci.

© Computer Press, a.s. Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být kopírována a rozmnožována za účelem rozšiřování v jakékoli formě či jakýmkoli způsobem bez písemného souhlasu vydavatele.

Obsah

Die Bremer Stadtmusikanten	4
Brémští muzikanti	5
Die goldene Gans	14
Zlatá husa	15
Dornröschen	24
Šípková Růženka	25
Frau Holle	34
Paní Zima	35
Hänsel und Gretel	44
Jeníček a Mařenka	45
Schneewittchen	62
Sněhurka	63
Antworten auf die Fragen zum Textverstehen	84
Odpovědi na otázky k porozumění textu	85

1

Die* Bremer Stadtmusikanten

Es hatte ein Mann einen Esel, der schon lange Jahre die Säcke unverdrossen zur Mühle getragen hatte, dessen Kräfte aber nun zu Ende gingen, so dass er zur Arbeit immer untauglicher ward*. Da dachte der Herr daran, ihn aus dem Futter zu schaffen, aber der Esel merkte, dass kein guter Wind wehte, lief fort und machte sich auf den Weg nach Bremen: dort meinte er, könnte er ja Stadtmusikant werden.

Als er ein Weilchen fortgegangen war, fand er einen Jagdhund auf dem Wege liegen, der japste wie einer, der sich müde gelaufen hat.

„Nun, was jappst du so?“ fragte der Esel.

„Ach“, sagte der Hund, „weil ich alt bin und jeden Tag schwächer werde, auch auf der Jagd nicht mehr so schnell laufen kann, hat mich mein Herr wollen totschiagen, da hab ich **Reißaus*** genommen; aber womit soll ich nun mein Brot verdienen?“

„Weißt du was“, sprach der Esel, „ich gehe nach Bremen und werde dort Stadtmusikant, geh mit und lass dich auch bei der Musik annehmen. Ich spiele die Laute und du schlägst die Pauken.“

Der Hund war zufrieden, und sie gingen weiter.

Es dauerte nicht lange, da saß da eine Katze an dem Weg und machte ein Gesicht wie drei Tage Regenwetter.

„Nun, was ist dir in die Quere gekommen?“ sprach der Esel.

* **Určítý, neurčitý nebo žádný člen**

Die Oma hat den Kindern das Märchen von den Bremer Stadtmusikanten erzählt.

Babička vyprávěla dětem pohádku o brémských muzikantech.

Gramatika: Osoba nebo předmět se často používají s určitým členem.

Tip: V použití členů se dělají nejčastěji chyby a bude tomu tak asi i nadále.

* **Zpodstatňování**

Nachdem er die Fensterscheibe eingeworfen hat, hat der Junge Reißaus genommen.

Když chlapec rozbil okno, vzal do zaječích.

Jednoduše lze říct: ... *er lief davon.* / Utekl. *Er lief gerne.* / Rád běhal. *Er liebte das Laufen.* / Miloval běhání.

Gramatika: *Reißaus* má původ ve slovesu *ausreißen*, používá se však pouze ve spojení s *nehmen*.

Tip: V němčině se zpodstatňování sloves používá poměrně často jako metoda tvoření slov.

Brémští muzikanti

Jeden muž měl osla, který dlouhá léta neúnavně nosil pytle do mlýna, ale nyní byly jeho síly u konce a k práci se hodil stále méně. A tak pomýšlel jeho pán na to, že ho nechá utratit. Osel však zpozoroval, odkud vítr vane, utekl a vydal se na cestu do Brém: zde se chtěl stát muzikantem.

Když nějakou chvíli šel, našel loveckého psa, jak leží na cestě a lapá po dechu, jako kdyby se znavil během.

„Co tady tak lapáš po dechu?“ zeptal se osel.

„Ach,“ odpověděl pes, „jsem starý a každým dnem slabší, na lovu už nemohu tak rychle běhat, můj pán mě chtěl nechat utratit, dal jsem se tedy na útěk; jak si ale teď vydělám na chleba?“

„Víš ty co,“ řekl mu osel, „jdu do Brém a budu muzikantem, pojď se mnou a nech se také najmout k muzice. Budu hrát na loutnu, ty tlouci do bubnů.“

Pes byl spokojený a šli dále.

Netrvalo dlouho a na cestě seděla kočka, která měla obličej zakaboněný, jako když tři dny v kuse prší.

„Nu, copak ti zkřížilo plány?“ zeptal se osel.

* Dlouhé nebo krátké věty

Es hatte ein Mann einen Esel.

Dieser hatte schon lange Jahre die Säcke unverdrossen zur Mühle getragen.

Seine Kräfte gingen nun aber zu Ende.

Er ward zur Arbeit immer untauglicher.

Jeden muž měl osla.

Ten dlouhá léta neúnavně nosil pytle do mlýna.

Ale nyní byly jeho síly u konce.

K práci se hodil stále méně.

Gramatika: Délka věty závisí na tom, co chceme říct.

Tip: Němci s oblibou používají vedlejší věty, což se dá vysvětlit snahou o preciznější vyjádření, neopakuje se jméno a především to udělá dojem. Ale i dlouhé větné konstrukce lze formulovat v krátkých hlavních větách. Takže: nebojte se hlavní věty používat.

„Wer kann da lustig sein, wenn´s* einem an den Kragen geht“, antwortete die Katze, „weil ich zu Jahren komme, meine Zähne stumpf werden und ich lieber hinter dem Ofen sitze und **spinne*** als nach Mäusen herumjage, hat mich meine Frau ersäufen wollen; ich habe mich zwar noch fortgemacht, aber nun ist guter Rat teuer: wo soll ich hin?“

„Geh mit uns nach Bremen, du verstehst dich doch auf die Nachtmusik, da kannst du ein Stadtmusikant werden.“

Die Katze hielt das für gut und ging mit.

Darauf kamen die drei Flüchtigen an einem Hof vorbei, wo auf dem Tor der Haushahn saß und aus Leibeskräften schrie.

„Du schreist einem durch Mark und Bein“, sprach der Esel, „was hast du vor?“

„Heute ist ein Marienfeiertag, und da hab ich gut Wetter prophezeit“, sprach der Hahn, „aber weil morgen zum Sonntag Gäste kommen, so hat die Hausfrau doch kein Erbarmen und hat der Köchin gesagt, sie wollte mich morgen in der Suppe essen, und da soll ich mir heut´ abend den Kopf abschneiden lassen. Nun schrei ich aus vollem Hals, **solang*** ich noch kann.“

„Ei was“, sagte der Esel, „zieh lieber mit uns fort, wir gehen nach Bremen, etwas besseres als den Tod findest du überall; du hast eine gute Stimme, und wenn wir zusammen musizieren, so muss es auch Stil haben.“

Der Hahn **ließ*** sich den Vorschlag gefallen, und sie gingen alle viere zusammen fort.

* Rozeznání významů

Wenn Katzen spinnen, dann heißt das,
dass sie **schnurren**.

Wenn der kleine Junge spinnt, dann hat er sich
etwas ausgedacht, er **redet Unsinn**, weil es nicht
stimmt oder unmöglich ist.

Wenn Dornröschen spinnt, dann **dreht sie**
am Spinnrad **Fasern der Wolle zu einem Faden**.

Wenn die Spinne spinnt, dann
baut sie ein Spinnennetz.

Tip: Slova mají různé významy, kterým člověk časem porozumí.

Když kočky předou, řekne se to
německy **schnurren**.

Když se *spinnen* použije v souvislosti
s chlapcem/osobou, pak si dotyčný něco
vymýšlí, mluví nesmysly, to znamená, že
neříká pravdu nebo daná věc není reálná.

Když se použije *spinnen* v souvislosti se
Šípkovou Růženkou, pak vyjadřuje Růžen-
činu práci na kolovratu – vyrábění přize
z vláken vlny.

Když je *spinnen* použito ve spojení
s pavoukem, pak si utkal pavučinu.

„Kdo se může veselit, když mu jde o krk,“ odpověděla kočka, „mám už svá léta, zuby tupé a raději sedím za kamny a předu, než lovím myši. Moje paní mě chtěla utopit; dala jsem se sice na cestu, ale teď je dobrá rada nad zlato: kam se vrátnu?“

„Pojď s námi do Brém, nočnímu muzicírování rozumíš, může z tebe být muzikant.“

Kočky se to zamlouvalo a šla s nimi.

Poté tři uprchlíci procházeli kolem dvora, kde na bráně seděl kohout a řval jako na lesy.

„Řveš, jako když tě na nože berou,“ promluvil osel, „co tím sleduješ?“

„Dnes je mariánský svátek, takže jsem předpovídal dobré počasí,“ řekl kohout, „ale protože zítra je neděle a přijdou hosté, nemá hospodyně slitování a řekla kuchařce, že mě chce zítra v polévce sníst, takže si mám dnes večer nechat uříznout hlavu. Takže z plna hrdla kokrhám, dokud ještě času mám.“

„Aj, co už,“ řekl osel, „pojď raději s námi, jdeme do Brém, všude najdeš lepší věci než smrt, máš dobrý hlas, a když budeme spolu muzicírovat, ať to má styl.“

Kohoutovi se návrh líbil, takže se všichni čtyři vydali dále.

* Nepřízvučné -e

Ich geb´ dir eine Ohrfeige.

Dám ti pohlavek.

Ich hau dir eine runter.

Jednu ti ubalím.

Gramatika: V mluvené němčině se nepřízvučné -e v poslední slabice slova stále častěji vynechává. Někteří říkají, že z pohodlnosti, jiní říkají, že z nedbalosti, a další z ekonomických důvodů.

Tip: Vynechání „e“ je tendence v současném jazyce.

* ß / ostré s

lies – lie ß

Gramatika: ß se nadále používá po dvohláskách a dlouhých samohláskách, zde je kromě toho třeba rozlišit tvar préterita *lassen* (ließ) a *lesen* (lies).

Tip: Ani v novém německém pravopise se ß (jakožto německá zvláštnost) neupozadilo.

Sie konnten aber die Stadt Bremen in einem Tag nicht erreichen und kamen abends in einen Wald, wo sie übernachteten wollten*. Der Esel und der Hund legten sich unter einen großen Baum, die Katze und der Hahn kletterten in die Äste, der Hahn aber flog bis in die Spitze, wo es am sichersten für ihn war. Ehe er einschlief, sah er sich noch einmal nach allen vier Himmelsrichtungen um. Er meinte, er **sähe*** in der Ferne ein Fünkchen brennen, und rief seinen Gesellen zu, es müsste gar nicht weit ein Haus sein, denn es schein ein Licht. Da sprach der Esel: „So müssen wir uns aufmachen und noch hingehen, denn hier ist die Lage schlecht.“ Der Hund meinte, ein paar Knochen und etwas Fleisch dran täten ihm auch gut. Also machten sie sich auf den Weg dorthin, wo das Licht war, und sahen es bald heller schimmern, und es ward immer größer, bis sie vor ein hell erleuchtetes Räuberhaus kamen.

Der Esel, als der größte, näherte sich dem Fenster und schaute hinein.

„Was siehst du?“ fragte der Hahn.

„Was ich sehe?“ antwortete der Esel. „Einen gedeckten Tisch mit schönem Essen und Trinken, und Räuber sitzen daran und lassen’s sich wohl sein.“

„Das wäre was für uns“, sprach der Hahn.

„Ach, ja, wären wir da!“ sagte der Esel.

Da beratschlagten die Tiere, wie sie es anfangen müssten, um die Räuber hinauszujagen, und fanden endlich ein Mittel. Der Esel musste sich mit den Vorderfüßen auf das Fenster stellen, der Hund auf des Esels Rücken springen, die Katze auf den Hund klettern, und endlich flog der Hahn hinauf und setzte sich der Katze auf den Kopf. Wie das geschehen war, fingen sie auf ein Zeichen insgesamt an, ihre Musik zu machen: der Esel schrie, der Hund bellte, die Katze miaute, und der Hahn krächte; dann stürzten sie durch das Fenster in die Stube hinein, dass die Scheiben klirrten. Die Räuber fuhren bei dem entsetzlichen Geschrei in die Höhe, meinten ein Gespenst käme herein, und flohen in größter Furcht in den Wald hinaus. Nun setzten sich die vier Gesellen an den Tisch, nahmen mit dem Vorlieb, was übriggeblieben war, und aßen, als wenn sie vier Wochen hungern sollten.

* **Třetí pád nebo čtvrtý pád**

Der Hahn flog in die Äste / auf den Ast.

Sie liefen zusammen in den Garten.

Der Hahn saß auf dem Ast.

Sie sind in dem Garten.

In einem Jahr werde ich heiraten.

Kohout vyletěl do větví / vzlétl na větev.

Společně vběhli do zahrady.

Kohout seděl na větví.

Jsou na zahradě.

Za rok se budu vdávat.

Gramatika: Na otázku „**Wohin** gingen sie?“ je odpověď „*In einen (Akusativ) Wald. Do lesa.*“

Na otázku „**Wo** sind sie?“ je odpověď „*In einem (Dativ) Wald. V lese.*“ Na otázku „**Wann** konnten sie die Stadt erreichen?“ je odpověď „*In einem (Dativ) Tag. Za jeden den (v jednom dni).*“

Tip: Dativ (3. pád) nebo akuzativ (4. pád) se používá podle předložek (časových nebo místních).

Do města Brémy se jim však nepodařilo dostat se za jeden den a ocitli se večer v lese, kde chtěli přenocovat. Osel a pes si lehli pod velký strom, kočka a kohout vyšplhali do větvi, ale kohout vyletěl až do špice, kde to pro něj bylo nejbezpečnější. Než usnul, rozhlédl se do všech čtyř světových stran. Zdálo se mu, že v dálce zahlédl jiskřičku, a zavolal na své druhy, že nedaleko musí být dům, protože tam svítí světlo. Tu promluvil osel: „Tak se musíme sebrat a ještě tam dojít, neboť tady ta poloha není dobrá.“ Pes myslel, že pár kostí a trochu masa by mu také udělalo dobře. Vydali se tedy na cestu směrem za světlem a brzy bylo jasněji, pak se světlo stále zvětšovalo, až došli k osvětlenému domu loupežníků.

Osel se jakožto největší z nich přiblížil k oknu a podíval se dovnitř.

„Co vidíš?“ zeptal se kohout.

„Co vidím?“ odpověděl osel. „Prostřený stůl s dobrým jídlem a pitím a kolem něj sedí loupežníci a mají se dobře.“

„To by bylo něco pro nás,“ promluvil kohout.

„Ach, ano, kéž bychom tam jen byli!“ řekl osel.

A tak se zvířata radila, jak by to zaonačila, aby vyhnala loupežníky, až nakonec našla řešení. Osel se opřel předníma nohama o okno, pes vyskočil oslovi na záda, na psa vylezla kočka a nakonec vzlétl kohout a posadil se kočce na hlavu. Jak se tak stalo, začali na znamení společně muzicírovat. Osel hýkal, pes vyl, kočka mňoukala a kohout kokrhal, pak vrazili oknem do světnice, až okenní tabulky zařinčely. Loupežníci při tom hrozivém řevu vyskočili do výšky, protože si mysleli, že se dovnitř dostalo strašidlo, a v převelikém strachu utekli do lesa. Čtyři druhové se posadili ke stolu, spokojili se se zbytky a jedli, jako kdyby čtyři týdny hladověli.

* Nepřímá řeč (1)

Er meinte: Ich sehe in der Ferne ein Licht. (direkte Rede) Mínil: „Vidím v dálce světlo.“ (přímá řeč)

Er meinte, dass er in der Ferne ein Licht sähe. (indirekte Rede) Mínil, že v dálce vidí světlo. (nepřímá řeč)

Der Hund meinte, ein paar Knochen und etwas Fleisch dran täten ihm auch gut. Pes myslel, že pár kostí a trochu masa by mu také udělalo dobře.

Er meint(e), dass er in der Ferne ein Licht sehe. (... ein Licht sähe.) Mínil, že v dálce vidí světlo.

Gramatika: Nepřímá řeč se tvoří pomocí tvaru konjunktivu přítomného, popř. minulého. Slovesa mají ve všech koncovkách „e“.

Tip: Nebojte se. Používá se již pouze několik tvarů konjunktiva. A většinou Němec sáhne po *würde* + *infinitiv*. Nepřímá řeč je však elegantnější.

Wie die vier Spielleute fertig waren, löschten sie das Licht aus und suchten sich eine Schlafstätte, jeder nach seiner Natur und Bequemlichkeit. Der Esel legte sich auf den Mist, der Hund hinter die Türe, die Katze auf den Herd bei der warmen Asche, und der Hahn setzte sich auf den Hahnenbalken; und weil sie müde waren von ihrem langen Weg, schliefen sie auch bald ein.

Als Mitternacht vorbei war und die Räuber von weitem sahen, dass kein Licht mehr im Haus brannte, auch alles ruhig schien, sprach der Hauptmann: „Wir hätten uns doch nicht ins Bockshorn jagen lassen sollen“, und hieß einen hingehen und das Haus untersuchen*.

Der Abgeschickte fand alles still, ging in die Küche, ein Licht anzünden, und weil er die glühenden, feurigen Augen der Katze für Kohlen ansah, hielt er ein Schwefelhölzchen daran, dass es Feuer fangen sollte. Aber die Katze verstand keinen Spass, sprang ihm ins Gesicht, spie und kratzte. Da erschrak er gewaltig, lief und wollte zur Hintertüre hinaus, aber der Hund, der da lag, sprang auf und biss ihn ins Bein, und als er über den Hof am Misthaufen vorbeirannte, gab ihm der Esel noch einen tüchtigen Schlag mit dem Hinterfuß; der Hahn aber, der vom Lärmen aus dem Schlaf geweckt und munter geworden war, rief vom Balken herab: „Kikeriki!“

Da lief der Räuber, was er konnte, zu seinem Hauptmann zurück und sprach: „Ach, in dem Hause sitzt eine schlimme Hexe, die hat mich angehaucht und mit ihren langen Fingern mir das Gesicht zerkratzt. Vor der Tür steht ein Mann mit einem Messer, der hat mich ins Bein gestochen. Auf dem Hof liegt ein schwarzes Ungetüm, das hat mit einer Holzkeule auf mich losgeschlagen, und oben auf dem Dach, da sitzt der Richter, der rief: „Bringt mir den Burschen her.“ Da machte ich, dass ich fortkam.“

Von nun an getrauten sich die Räuber nicht weiter in das Haus, den vier Bremer Musikanten **gefiel's*** aber so wohl darin, dass sie nicht wieder heraus wollten. Und der das zuletzt erzählt hat, dem ist der Mund noch warm.

* **Hlavní věta + hlavní věta / hlavní věta + vedlejší věta**

Der Räuber solle zum Haus hingehen.

Loupežník měl jít k domu.

Der Räuber solle das Haus untersuchen.

Loupežník měl dům prohlédat.

Nebo:

Er solle zum Haus gehen, um es zu untersuchen.

Měl jít k domu, aby ho prohlédl.

Er solle zum Haus gehen, damit er es untersuche.

Měl jít k domu, aby ho prohlédl.

Er muss sich beeilen, um den Zug nach Brünn zu erreichen.

Musí si pospíšet, aby stihnul vlak do Brna.

Gramatika: Obě výpovědi je možné spojit (pomocí infinitivní konstrukce *s um + zu*). Ve vedlejší větě je vyjádřen cíl a v hlavní větě předpoklad děje.

Tip: Někdy se vedlejší věta klade před hlavní.

Když byli čtyři hudebníci hotovi, uhasili světlo a každý si našel místo na spaní podle své přirozenosti a svého pohodlí. Osel si lehl na hnůj, pes za dveře, kočka na kamna blízko horkého popela a kohout se usadil na střechu; a protože byli po dlouhé cestě unavení, brzy usnuli.

Když se přehoupala půlnoc a loupežníci zdálky viděli, že v domě nehoří žádné světlo a všechno se zdá klidné, promluvil kapitán: „Neměli jsme si nechat nahnat strach,“ a poslal jednoho, aby šel dům prohledat.

Vyslaný našel vše v klidu, vešel do kuchyně, aby zapálil světlo, a protože si myslel, že planoucí ohnivé oči kočky jsou uhlí, chtěl si od nich sirku zapálit. Kočka ale nerozuměla žertu, skočila mu do obličeje a prskala a škrábala. Tu se ohromně vyděsil a rozběhl se k zadním dveřím, ale zde ležel pes a kousl ho do nohy. Když běžel přes dvůr kolem hromady hnoje, dostal od osla řádný kopanec; kohout, kterého hluk probudil, zvolal ze střechy: „Kykyryký!“

Loupežník běžel, co mu nohy stačily, ke kapitánovi a řekl: „Ach, v domě se usadila zlá čarodějnice, která se na mne obořila a podrápala mi obličej svými dlouhými pařáty. Před dveřmi stojí muž s nožem, kterým mne bodl do nohy. Na dvoře leží černé monstrum, které po mně hodilo dřevěnou palici, a nahoře na střeše sedí soudce, který zvolal: ‚Přiveďte sem toho chlapa.‘ Tak jsem se dal na útěk.“

Od té chvíle se loupežníci znovu do domu neodvážili, čtyřem brémským muzikantům se v něm ale tak zalíbilo, že už z něj nechtěli odejít. A kdo to naposled vyprávěl, ještě se mu od pusy práší.

* Vynechání samohlásek

Wollen wir's auch so machen?

Uděláme to takhle?

Da hab' ich gut (misto „gutes“) Wetter vorhergesagt.

To jsem ale předpověděl dobré počasí.

Zieh' mit uns fort.

Pojď s námi dál.

Gramatika: Vynechání samohlásek je příznak mluvené řeči.

Tip: Vynechání samohlásek je dnes téměř samozřejmost.

Textverstehen

Fragen

1. Was haben alle vier Tiere gemeinsam?
2. Wie kann man das Verhalten der Menschen diesen Tieren gegenüber charakterisieren? Welchen Grund gibt es dafür?
3. Welche Eigenschaften zeigen die Tiere hier?
4. Wie gehen die Tiere vor?
5. Wie verhalten sich die Räuber und wie die Tiere?

Porozumění textu

Otázky

1. Co mají všechna čtyři zvířata společného?
2. Jak se dá chování lidí ke zvířátům hodnotit? Jaký je pro to důvod?
3. Jaké vlastnosti zde zvířata mají?
4. Jak zvířata postupují?
5. Jak se chovají loupežníci a jak zvířata?

Die goldene Gans

Es war ein Mann, der hatte drei Söhne*. Der jüngste von ihnen hieß Dummling, wurde verachtet, verspottet und bei jeder Gelegenheit zurückgesetzt. Es geschah, dass der älteste in den Wald gehen wollte, Holz hauen. Ehe er ging, gab ihm seine Mutter noch einen schönen feinen Eierkuchen und eine Flasche Wein mit, damit* er nicht Hunger litte.

Als er in den Wald kam, begegnete ihm ein altes graues Männlein, das ihn grüßte und sprach: „Gib mir doch ein Stück Kuchen aus deiner Tasche und lass mich einen Schluck von deinem Wein trinken, ich bin so hungrig und durstig.“ Der kluge Sohn aber antwortete: „Gib ich dir meinen Kuchen und meinen Wein, so hab ich selber nichts. Verschwinde,“ und ließ das Männlein stehen und ging fort. Als er nun anfang, einen Baum umzuhauen, dauerte es nicht lange, und er schlug daneben und die Axt traf ihn in den Arm, so dass er heimgehen und sich verbinden lassen musste. Das hatte das graue Männchen verursacht.

Darauf ging der zweite Sohn in den Wald, und die Mutter gab ihm, wie dem ältesten, einen Eierkuchen und eine Flasche Wein. Auch ihm begegnete das alte graue Männchen und bat um ein Stückchen Kuchen und einen Schluck Wein. Aber auch der zweite Sohn sprach wie der erste: „Was ich dir gebe, das geht mir selber ab. Hau ab!“, ließ das Männchen stehen und ging fort. Die Strafe blieb nicht aus. Als er ein paar Hiebe am Baum getan hatte, hieb er sich ins Bein, so dass man ihn nach Hause tragen musste.

Da sagte der Dummling: „Vater, lass mich einmal hinausgehen und Holz hauen.“ Der Vater antwortete: „Deine Brüder haben sich dabei verletzt. Lass das, du verstehst nichts davon.“ Der Dummling aber bat so lange, bis der Vater endlich sagte: „Geh nur hin, durch Schaden wirst du klug werden.“ Die Mutter gab ihm einen Kuchen, der mit Wasser in der Asche gebacken war, und dazu eine Flasche saueres Bier.

* Mluvení nebo psaní

Když se něco předčítá, zní to takto: *Es war ein Mann, der hatte drei Söhne.*

Když ale večer dětem před spaním vyprávíte pohádku, slyší děti: *Es war ein Mann gewesen, der drei Söhne gehabt hat.*

Po dopravní nehodě říkáte rozčileně policistovi: *Das andere Auto ist von links gekommen.*

Do zprávy policista napiše: *Das andere Auto kam von links.*

Gramatika: Při psaní se používá préteritum a v mluvené formě perfektum. Zcela jasně to ale není, protože u *sein, haben* a u způsobových sloves se v mluvené formě také používá préteritum.

Tip: Když budete správně používat časy, poznají tak ostatní, že dobře ovládáte němčinu.

Zlatá husa

Byl jednou jeden muž a ten měl tři syny. Nejmladší se jmenoval Hlupáček. Všichni jím pohrdali, tropili si z něj žerty a při každé příležitosti ho odstrkovali. A tak se stalo, že nejstarší se chtěl vydat do lesa, aby nasekal dřevo. Než odešel, dala mu matka pěknou lahodnou omeletu a láhev vína, aby netrpěl hladu.

Když přišel do lesa, potkal starého šedivého mužíčka, který ho pozdravil a pravil: „Dej mi kousek omelety, co máš v torně, a dopřej mi doušek z tvého vína, mám takový hlad a žízeň.“ Chytrý synek však odpověděl: „Když ti dám omeletu a víno, sám nebudu mít nic. Zmiz!“ A nechal mužíčka stát na místě a odešel. Když začal kácet strom, netrvalo to dlouho a sekl vedle, takže se sekerou trefil do ruky. Musel jít domů a nechat se ovázat. To způsobil šedivý mužíček.

Poté šel do lesa druhý syn a matka mu stejně jako nejstaršímu dala omeletu a láhev vína. Také on potkal starého šedivého mužíčka, který ho poprosil o kousek omelety a lok vína. Ale i druhý syn pravil to, co první: „Co ti dám, bude mi scházet. Zmiz!“ Nechal mužíčka stát na místě a odešel. Odplata na sebe nedala dlouho čekat. Když párkrát sekl do stromu, sekl se do nohy, takže ho museli odnést domů.

Tu říká Hlupáček: „Otče, pusť mě ven, nasekám dřevo.“ Otec odpověděl: „Tvoji bratři se u toho zranili. Nech to být, nerozumíš tomu.“ Hlupáček ale otce tak dlouho prosil, až mu otec konečně řekl: „Tak běž, dostane se ti poučení.“ Matka mu dala omeletu pouze z vody na popelu a k tomu láhev kyselého piva.

* Vysvětlení

*Sie müssen mit Leuten sprechen, **damit** Sie besser Deutsch lernen.*

Musíte mluvit, abyste se lépe naučili německy.

*Sie müssen mit Leuten sprechen, **um** besser Deutsch **zu** lernen.*

Musíte mluvit, abyste se lépe naučili německy.

*Er fährt nach Deutschland, **Deutsch** lernen.*

Jede do Německa naučit se německy.

*Ich musste mich beeilen, **denn** ich wollte noch Eintrittskarten bekommen. (Doch das ist eine andere Perspektive.)*

Musel jsem si pospíšet, neboť jsem ještě chtěl sehnat lístky. (To je však jiné stanovisko.)

Gramatika: Při vysvětlování se používají následující formulace: *damit; um... zu* + infinitiv. Tato spojení se nemusí používat. Možná je také formulace pomocí *weil* nebo *denn*.

Tip: Když při psaní nebo mluvení chcete používat hlavní a vedlejší věty – a ne pouze hlavní věty – potřebujete k tomu už jen určitou slovní zásobu a setkání s Němci se budete bát o poznání méně.

Als er in den Wald kam, begegnete ihm gleichfalls das alte graue Männchen, grüßte ihn und sprach: „Gib mir ein Stück von deinem Kuchen und einen Schluck aus deiner Flasche, ich bin so hungrig und durstig.“ Da antwortete der Dummling: „Ich habe aber nur einen Aschenkuchen und saueres Bier. Wenn dir das recht ist, so wollen wir uns setzen und essen.“ Da setzten sie sich, und als der Dummling seinen Aschenkuchen herasholte, so war's ein feiner Eierkuchen, und das saueres Bier war ein guter Wein. Nun **aßen*** und tranken sie, und danach sprach das Männlein: „Weil du ein gutes Herz hast und von dem deinigen gerne teilst, so will ich dir Glück bescheren. Dort steht ein alter Baum, den hau um, so wirst du in den Wurzeln etwas finden.“ Darauf verabschiedete sich das Männlein.

Der Dummling ging hin und hieb den Baum um, und wie er fiel, saß in den Wurzeln eine Gans, die hatte Federn von reinem Gold. Er hob sie heraus, nahm sie mit sich und ging in ein Wirtshaus, da wollte er übernachten. Der Wirt aber hatte drei Töchter, die sahen die Gans, waren neugierig, was das für ein wunderlicher Vogel wäre, und **hätten*** gar gerne eine von seinen goldenen Federn gehabt. Die älteste dachte: „Es wird sich schon eine Gelegenheit finden, wo ich mir eine Feder ausziehen kann.“ Und als der Dummling einmal hinaus gegangen war, fasste sie die Gans beim Flügel, aber Finger und Hand blieben ihr daran hängen. Bald danach kam die zweite und hatte keinen anderen Gedanken, als sich eine goldene Feder zu holen; kaum aber hatte sie ihre Schwester angerührt, so blieb sie fest hängen. Endlich kam auch die dritte in gleicher Absicht. Da schrien die anderen: „Bleib weg, um Himmels willen, bleib weg.“ Aber sie begriff nicht, warum sie weg bleiben sollte, dachte: „Sie sind dabei, so kann ich auch dabei sein“, und sprang hinzu. Wie sie ihre Schwester angerührt hatte, so blieb sie an ihr hängen und so mussten sie die Nacht bei der Gans verbringen.

Am anderen Morgen nahm der Dummling die Gans in den Arm, ging fort und kummerte sich nicht um die drei Mädchen, die daranhingen. Sie mussten immer hinter ihm herlaufen, links und rechts, wie's ihm in die Beine kam. Mitten auf dem Felde begegnete ihnen der Pfarrer, und als er den Aufzug sah, sprach er: „Schämt euch, ihr garstigen Mädchen, was lauft ihr dem jungen Burschen durchs Feld nach, schickt sich das?“

* **Minulost (1)**

Er fragte (fragen) nach dem Weg und dann fand (finden) er den Park.

Ptal se na cestu a pak našel park.

Sie assen (essen) und tranken (trinken) und packten (einpacken) den Rest wieder ein.

Jedli a pili a zbytek znovu zabalili.

Gramatika: Präteritum sloves se tvoří dvěma způsoby: u slabých sloves (neboli terminologicky přesněji u pravidelných) se tvoří přidáním koncové slabiky *-te*, u sloves silných (nepravidelných) změnou kmenové samohlásky.

Tip: Zde pomůže pouze naučit se je nazpaměť.

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.